

Не книгу див гортаю — книгу днів.
Не наперед гортаю, що-бо з того,
як знатиму сьогодні пару див
прийдешнього, нехай і золотого?..

Іду до перших кроків, перших слів,
до першого кохання, до розлуки,
до першої поразки перших днів,
на першу радість і на перші муки.

Всього торкаюсь бережно: все тут
моїм було й зостанеться навіки,
мов зілля для здоров'я і отрут,
як слави яд, немов із яду ліки.

Я гніваюсь, як бачу, що грішив,
спиняюсь там, де поспішав надміру,
над тим схиляюсь, чим не дорожив,
і вірю там, де забував про віру.

Йду не з цікавості, немов турист,
а як господар у свою господу —
і вперше відкриваю форму й зміст,
і вперше бачу рід серед народу, —

і розумію, як я довго жив,
і розумію, як я мало знаю...
Гортаю книгу днів — не книгу див,
в ім'я майбутнього — не наперед гортаю...

1971

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.